

Demény Péter
REGÉNYELEMZÉS

Úgy jöttem el, mint Öttevényi,
lángoló fülekkel, gyűrött ruhában,
vérvörös arccal, szétpofozva,
de mint Öttevényinek, illetve
róla Medvének, nekem is be
kell látnom, hogy az igazság
nehézágyúit sem lehet
bevonzolni olyan
törékeny szerkezetekbe,
amilyenek az emberi
társadalmak – csakhogy
én is kihúzom ezt a
mondatot, mint Medve,
én se látok be semmit, és
azt sem teszem hozzá, „csinálj
vele, amit akarsz, édes
öregem”, olykor semmi
egyebet nem lehet, mert
nem akarsz csinálni, mint
menni tovább, amíg
a határ el nem ér.